

عنوان مقاله:

واکاوی جایگاه اندیشه وحدت سیاسی در اسلامیا تکیه بر آموزه های نهج البلاغه

محل انتشار:

دومین همایش ملی نهج البلاغه در آراء و اندیشه های اسلام شناسان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محمدهادی حیدریان - کارشناسی ارشد اندیشه سیاسی در اسلام، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

از مهم ترین ضرورت های سیاسی جهان اسلام مسئله وحدت اسلامی است. موضوعی که می توان آن را یکی از اصلی ترین عوامل بزرگی و ارجمندی مسلمانان دانست: در مقابل، تفرقه و تشتت جز حقارت و خواری و به هدر رفتن نیروهای فکری و سرمایه های انسانی جهان اسلام چیزی در بر نخواهد داشت. متاسفانه جریان هایی با رفتارها و مواضعی که اتخاذ می کنند به تقابل عملی با این اصل اصیل و راهبردی به مقابله برخاسته و اختلافات مذهبی را بیشتر و تحقق وحدت اسلامی را با چالش روبرو ساخته اند. هدف ما در این نوشتار این است که مختصات فکری و عملی وحدت سیاسی در اسلام را از دیدگاه امام علی (ع) بررسی نماییم. علی بن ابیطالب (ع) بود که با مشاهده آشفتگی جامعه اسلامی پس از رحلت حضرت محمد(ص)، با شکیبایی و بردباری بی نظیر از طریق گفتار و رفتار تلاش نمود وحدت سیاسی مسلمانان را حفظ نماید و همین کوششها بود که او را به عنوان بزرگ ترین پرچم دار و طلایه دار وحدت معرفی نماید. بهره برداری و درس آموزی از سیره عملی ایشان باید سرمشق و الگویی همیشگی جهت حفظ وحدت به خصوص در میان حاکمان و سیاستمداران در جامعه اسلامی باشد. سوال اصلی ما در این نوشتار این است که مولفه های گفتاری و رفتاری وحدت سیاسی در میان حکمرانان در پرتو آموزه های نهج البلاغه چیست؟

کلمات کلیدی:

امیر المومنین علی (ع)، نهج البلاغه، وحدت سیاسی، اندیشه، حاکمان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1505768>

